

ע"פ 5200/19 - אמיר גבר נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון
ע"פ 5200/19

לפני: כבוד הנשיאה א' חיות

המערער: אמיר גבר

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על החלטתו של בית משפט השלום בירושלים
מיום 28.7.2019 בת"פ 18499-04-19 אשר ניתנה
על ידי כבוד השופט י' מינטקביץ

בשם המערער: עו"ד מאיה גלעדי ז'ולסון

פסק-דין

ערעור על החלטת בית המשפט השלום בירושלים (השופט י' מינטקביץ) מיום 28.7.2019 בת"פ 18499-04-19 שלא לפסול עצמו מלדון בעניינו של המערער.

1. נגד המערער הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות לפי פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 ועבירות של ניפוק והחזקת כסף מזויף. בתיק התקיימו מספר ישיבות גישור בפני השופטת ג' סקפה שפירא, אך משהליך זה לא צלח, הוחלט כי הוא יועבר לשמיעת ראיות בפני השופט י' מינטקביץ, אשר בהתאם לתכנית העבודה בבית משפט השלום בירושלים, הוא השופט אשר דן בעניינם של עצורים עד תום ההליכים. בפתח הדיון שהתקיים בהליך ביום 28.7.2019 ביקש המערער את פסילתו של המותב בטענה שלפני כשנה וחצי דן המותב בהליך פלילי קודם של המערער, אשר הסתיים בהסדר טיעון. המערער טען כי במסגרת ההליך הקודם התקיימו מספר דיוני הוכחות בטרם הגיעו הצדדים להסדר, וכי בנסיבות העניין הדבר מקים חשש למראית פני הצדק אשר מצדיק את העברת הדיון בהליך הנוכחי לשופט אחר. עוד טען המערער כי ישנם שופטים רבים אשר יכולים לדון בעניינו של המערער ועל כן, יש להיעתר לבקשה חרף תכנית העבודה של בית המשפט לפיה המותב הוא זה אשר דן בעניינם של עצורים עד תום ההליכים. המשיבה התנגדה לבקשה, וציינה כי מדובר היה בהסדר טיעון "סגור" שבית המשפט כיבד אותו וכי בנסיבות

אלה אין הצדקה לפסילת המותב.

2. בית המשפט קמא דחה את בקשת המערער וציין כי עצם העובדה שבית המשפט נחשף להרשעות קודמות של נאשם או דן בעניינו בעבר אינה מקימה עילת פסלות. עוד ציין בית המשפט קמא כי "הנאשם כלל אינו זכור לי ועד שלא עלתה טענה כי דנתי אותו בעבר, לא היה לי שמץ מושג ביחס להרשעותיו הקודמות, ככל שיש לו כאלה. בתיק הקודם בו דנתי, היה הצדדים [כך במקור] הגיעו להסדר טיעון "סגור" שכובד על ידי, כך שברור שלא קבעתי בעניינו של הנאשם ממצאי מהימנות, וככל שהתייחסתי לעברו של הנאשם, יש להניח כי הדבר היה לצורך בחינת סבירות ההסדר ולא מעבר לכך". לבסוף, ציין המותב כי התיק נותב אליו בהתאם לתכנית העבודה של בית המשפט, וכי "אין לי כל דעה קדומה ביחס לנאשם ואין כל מנעה [כך במקור] כי אדון בעניינו באופן אובייקטיבי וללא משוא פנים".

3. מכאן הערעור דנן, בו חוזר המערער על טענותיו בפני בית המשפט קמא, והוא מבקש לקיים דיון בו במעמד הצדדים בו יפורטו טענותיו.

4. דין הערעור להידחות. כפי שנפסק לא אחת, העובדה ששופט דן בתיק אחר של אותו נאשם אין די בה כדי להקים עילה לפסילת המותב, למעט במקרים חריגים בהם בית המשפט קבע בהליך הקודם ממצאי מהימנות או שנחשף לחומר שבשל טיבו ועוצמתו קיים חשש ממשי כי לא יוכל להשתחרר ממנו בהליך החדש שבו הוא יושב לדיון (ע"פ 8091/17 ארביב נ' הוועדה המקומית לתכנון ובניה אשדוד, פסקה 7 (23.10.2017)). כעולה מהחלטת בית המשפט קמא, המקרה דנן אינו נמנה עם מקרים אלה, שכן ההליך הסתיים בהסדר טיעון "סגור", מבלי שהמותב נדרש להכריע לגופן של טענות הצדדים בהליך או לקבוע קביעות מהימנות בעניינו של המערער. כמו כן, כפי שציין בית המשפט קמא, המערער כלל אינו זכור לו, הוא לא גיבש כל דעה ביחס אליו ואין כל מניעה כי ידון בעניינו באופן מקצועי ואובייקטיבי כנדרש. אינני סבורה כי יש לקיים דיון בעל-פה בערעור דנן (ראו: ע"פ 200/10 חן נ' מדינת ישראל (החלטה מיום 7.3.2010)), ומן הטעמים שפורטו, הערעור נדחה.

ניתן היום, ו' באב התשע"ט (7.8.2019).

ה נ ש י א ה